

בתורתו של אחד מגדולי חכמי ערוקו בדור האחרון
האדמו"ר הגאון עוה"ר **שלום אביחצירא זצוק"ל**
בנו של רבי אהרן, ונכד רבי יעקב זצוק"ל
מקולום-בשאר אלג'יריה ובסוף ימיו בפריס-צרפת

Les oeuvres de **RABBI CHALOM ABEHSERA** זצוק"ל
de Colomb-Béchar

תורה יפה ותמה וגם נעימה

מתולדותיו

המשך משבוע שעבר.

בשנת תשכ"ב (1962), שבע עשרה שנה לאחר מלחמת העולם השנייה שבלבלה את כל העולם, כחמש עשרה שנה לאחר הקמת מדינת ישראל, הערבים באלג'יריה התחילו אף הם להתקומם כנגד השלטון הצרפתי, ע"י פיגועים, רציחות וכו'. ההתקוממות גברה עד כי ממשלת צרפת החליטה לצאת מאלג'יריה לאחר למעלה ממאה שלשים שנות כיבוש (משנת 1830 עד שנת 1962). בתוך ימים ספורים כמעט מליון צרפתים, ובתוכם כמאה וארבעים אלף יהודים שהיתה להם אזרחות צרפתית, עזבו את אלג'יריה ובאו להתיישב בצרפת, שהכינה להם דירות, עבודה וכו'.

בני קהילת קולום-בשאר התישבו רובם בעיר מרסיי שבדרום צרפת, ורבי שלום נשאר אתם שם עד יום פטירתו.

מיום שהגיע רבי שלום למרסיי, החליט להסתגר בביתו ולהכין את ספריו לדפוס, תלמידיו מספרים שבמשך כל השנה לא היה יוצא כלל מביתו, רק ביום כיפור היה יוצא להתפלל באיזו ישיבה שהיתה באזור.

במשך שנים עשרה שנה התפלל שם ביום הכפורים, שנה אחת באמירת הסליחות של שחרית, כשהקהל אמרו "עננו אלוקי אברהם עננו" וכו', הרים את קולו לאחר שגמרו וצעק "עאויד עאויד", כלומר לחזור עוד פעם. וכל הקהל חזרו ואמרו "עננו" עוד פעם ועוד פעם, כך ארבע פעמים, במשך כל התפילה היה מתח גדול ולא הבינו מה קרה. לאחר התפילה קם רבינו ממקומו, יצא מבית הכנסת והלך והתיישב על הרצפה כמו אבל, כך נשאר עד חג הסוכות.

במוצאי יום הכפורים של אותה שנה, כשהקהל יצא מבית הכנסת, הגיעה אליהם השמועה המרה על פרוץ המלחמה בארץ ישראל, מלחמת יום הכיפורים, והיו אבדות רבות. אז כולם הבינו כי רבינו הרגיש שעת צרה היא ליעקב, ולכן הוא זירז את הקהל לצעוק ולהתפלל מכל הלב, גם ראה ברוח קודשו שהיו הרבה אבדות ונהג עליהם אבלות.

רבינו כתב את ספריו על הש"ס, בתוך כדי לימודו עם תלמידיו, הוא מוסיף לה והוא מפרק לה, ובכמה מקומות התברר לו לאחר זמן שהוא זכה לכוון לדעת גדולים, כמו שכתב בחידושו "כף אחת" למס' מגילה (דף ז: וז"ל:

"סהדי במרומים, צורנו צור עולמים, שבהיותי לומד עם התלמידים מסכת מגילה, כתבתי תירוץ זה, ואחר כ"ה שנים כשחזרתי להגיה ולסדר כל מה שכתבתי, אז בדרך אגב ראיתי בדברי הרב לחם משנה ז"ל שתיירץ כן בקיצור ע"ש, וששתי שנתכוונתי לדעת קדוש רב ועצום בישראל".

המשך אי"ה בשבוע הבא.

פרשת חיי שרה

וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֵׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה: [כג. א]

כתב רש"י מאה שנה וכו', לכך נכתב שנה בכל כלל וכלל לומר לך שכל אחד נדרש לעצמו, בת מאה כבת עשרים לחטא וכו', ובת עשרים כבת ז' ליופי וכו', ע"כ. ומדבריו ז"ל נראה דדרש זה לא נאמר אלא על שבע שנים שבתחלת ימיה ועשרים שנים הראשונים עד היותה בת מאה שנה, א"כ מאי איכא למימר על שבע ועשרים שנים האחרונים שבסוף ימיה. עיין הרב שפתי חכמים ז"ל.

ואומר אני ע"פ מאי דתנינן בפרקי אבות (פרק ה' משנה כא'), הוא היה אומר בן חמש שנים למקרא וכו', בן עשרים לרדוף וכו', בן מאה כאילו מת ועבר ובטל מן העולם, ע"כ. וכתב מדרש שמואל ז"ל בן עשרים לרדוף אחר המצוות כי רוב המצוות המעשיות נעשות בהילוך הרגלים, כמ"ש (תהלים קיט, לה) הדריכני בנתיבי מצוותיך, וצריך שיהיה רץ כצבי לקיימן על כן אמר בן עשרים לרדוף, ע"כ.

וכתב הראב"ע בפרשת וירא (בראשית יח, יב) על פסוק אחרי בלותי היתה לי עדנה, כמו עדן ועונג, והטעם אחרי שבלותי וזקנתי איך תתחדש לי עדן ועונג הנוער, ע"כ. וכתב רש"י ומצודת דוד על פסוק (תהלים קג, ה) תתחדש כנשר נעורייכי, כנשר הזה שכשמצוקין חוזר לימי נעוריו וכו', ע"כ.

זהו שאמר ויהיו חיי שרה מאה שנה, כלומר ויהיו חיי שרה נקראו חייה חיים אפילו כשהיתה בת מאה שנה לאפוקי ממאי דתנינן בן מאה כאילו מת ועבר ובטל מן העולם כנ"ל זהו ויהיו חיי שרה מאה שנה כלומר אפילו כשהיתה בת מאה שנה חייה נקראו חיים כדאמרן. ולא זו בלבד אלא גם ועשרים שנה, דהיינו האחרונים כשהיתה בת מאה ועשרים שנה היתה בסוג כבן עשרים לרדוף אחר קיום המצוות, כגון לגייר הנשים ולשמור ולעשות

פרשת חיי שרה

ה'תשפ"א

עלון מס': 5

חידושי רבי שלום

פרשת השבוע

הפטרת השבוע

נביאים ראשונים

נביאים אחרונים

כתובים ועגילות

תהלים

חידושים בתלכה

חידושים בש"ס

לקבלת העלון בוואצאפ:

שלחו את המילים "להצטרף לעלון"
למספר 972-2-5372265

לקבלת העלון במייל:

נא לשלוח את המילים
"לקבל את העלון" במייל:
sifria26@gmail.com

להקדשות, לעילוי נשמת ותרומות

02-5372265

לקבלת הקובץ להדפסה נא
שלוח בקשה במייל / וואצאפ

מהרו והביאו את ברכת הצדיק

רבי שלום אביחצירא זצ"ל אל בתיכם,

להזמנות טל: 02-5372265

מייל: sifria26@gmail.com

www.wslibrary.net

מחיר מבצע
650 ₪

כ- 5500 עמודים של
חידושי תורה מאירים
בכל עקצעות התורה
שלא שזפתם עיין.

תורת האדמו"ר הגאון עוהר"ר שלום אביחצירא זצוק"ל זיע"א

זהב תהלים

ה' מַשְׁמִימִים הַשְּׁקִיף עַל פְּנֵי אָדָם לְרֹאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל דָּרָשׁ אֶת אֱלֹהִים: [יד, ב]

יש לדקדק אומרו לראות היש משכיל, הו"ל לומר לראות היש צדיק או חסיד דורש את אלהים.

ויובן על פי מ"ש רש"י על פסוק (בראשית יח, טז) וישקיפו על פני סדום, כל השקפה שבמקרא לרעה, חוץ (דברים כו, טו) מהשקיפה ממעון קודשך, שגדול כח מתנות עניים שהופך מדת הרוגז לרחמים, ע"כ. וכתב ליקוטי שלמה וזה לשונו: שמעתי משם הצדיק כמו"ה פייש ז"ל, דאם ילודי אשה קרוצי חומר המה יעמדו יחדיו עם מלאכי עליון בודאי לא זכו ילודי אשה בעיני ה' כמוהם, זהו כל השקפה מלמעלה למטה דהיינו שהקב"ה משקיף מרום קודשו ממדריגת מלאכי עליון למדריגת בני אדם היא לרעת בני אדם ביחס ההצטרפות. רק במדת הצדקה שאינה נוהגת במלאכים, אז יושבי תבל לפנים ולא לאחור, זהו חוץ מהשקיפה ממעון קודשך שגדול כח מתנות וכו', עכ"ד.

ואיתא בקהלת רבה (פר' ה') על פסוק (דברי הימים ב' ז, יד) ויכנעו עמי אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני, זו צדקה כמה דאת אמר (תהלים יז, טו) אני בצדק אחזה פניך, ע"כ. וכתב מצודת דוד על פסוק, אשרי משכיל אל דל, הנותן צדקה לדל בהשכיל לבל יכלימו וכו', ע"כ.

זהו שאמר דוד המלך ע"ה ה' משמים השקיף על בני אדם, כלומר ה' משמים דהיינו ממדריגת מלאכי עליון יושבי השמים, השקיף על מדריגת בני אדם יושבי תבל כנ"ל, ואם תאמר ומאי מעליותא היא זו לבני אדם, משום מאי דאמרין כל השקפה לרעה וכו', דהיינו לרעת בני אדם ביחס ההצטרפות עם מלאכי עליון כי בודאי בני אדם לא זכו בעיני ה' כמלאכי השרת כנ"ל, לזה אמר לראות היש משכיל, שנותן צדקה לעניים בהשכיל לבל יבושו ויכלמו כמ"ש אשרי משכיל אל דל וכו' כנ"ל, דורש את אלהים, לחזות בנועם ה' ע"י הצדקה כמ"ש ויבקשו פני, ע"י הצדקה, שנאמר אני בצדק אחזה פניך, ובענין הצדקה יושבי תבל לפנים ולא לאחור וכו' כנ"ל, ודו"ק.

מתוך ספר זהב שבא.

זהב משלי

בְּרָצוֹת ה' דְּרָכֵי אִישׁ גַּם אוֹיְבָיו יִשְׁלַם אֹתוֹ: [טז, ז]

צריך לדעת אומרו ברצות ה' דרכי איש, באיזה ענין ואופן יהיו דרכי איש מרוצים להקב"ה, דע"י זה גם אויביו ישלים אתו.

ולענ"ד יבואר הענין ע"פ אומרם ז"ל בשבת (דף קיט:): תניא ר' יוסי בר יהודה אומר, שני מלאכי השרת מלוין לו לאדם בערב שבת מבית הכנסת לביתו, אחד טוב ואחד רע, וכשבא לביתו ומצא נר דלוק ושולחן ערוך ומטתו מוצעת, מלאך טוב אומר יהי רצון שתהא לשבת אחרת כך, ומלאך רע עונה אמן בעל כרחו וכו', ע"כ.

זהו שאמר שלמה המלך ע"ה ברצות ה' דרכי איש, כלומר ברצות ה' דרכי איש, ההולך מביתו להתפלל בערב שבת בבית הכנסת, דאז שני מלאכי השרת מלוין לו מבית הכנסת לביתו, אחד טוב ואחד רע, וכשבא

ענין הנדה וחלה והדלקת הנר וצרכי ביתה בענין תיקון אכילה ושתייה לאנשי ביתה ולעובדים ושבים כידוע. זהו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה, כלומר אפילו כשהיתה בת מאה ועשרים שנה היה בה חיות וכח לרדוף אחר קיום המצות כבן עשרים לרדוף כדאמרן. וכדבר האמור במשה רבינו ע"ה (דברים לד, ז) ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו לא כהתה עינו ולא נס ליחו. ולא זו בלבד אלא ג"כ ושבע שנים שני חיי שרה, כלומר ושבע שנים האחרונים כשהיתה בת קכ"ז שנים היו חייה חיים שנתחדשו חייה כימי נעוריה כשהיתה בת שבע שנים, כמ"ש אחרי בלותי היתה לי עדנה, דהיינו עידון ועונג כימי הנוער שנתקיים בה תתחדש כנשר נעורייכי כנ"ל, ודו"ק.

מתוך ספר כלי כסף.

הפטרת חיי שרה

וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיִּכְסְהוּ בִּבְגָדִים וְלֹא יָחַם לוֹ: [מלכים א' א, א].

צריך לדעת מדוע לא יחם לו אפילו כשכסוהו בבגדים ואם מפני הזקנה הלא כמה זקנים יש יותר ממנו וחס להם. ורש"י כתב ולא יחם לו, אמרו רז"ל בברכות (דף סב:), כל המבזה בגדים אינו נהנה מהם לסוף, לפי שקרע את כנף המעיל לשאול. ומדרש אגדה אמר ר' שמואל בר נחמני כשראה דוד את המלאך עומד בירושלים וחרבו בידו נצטנן דמו מיראתו, ע"כ.

ולענ"ד י"ל ע"פ אומרם ז"ל במציעא (דף נט.) דרש רבא מאי דכתיב (תהלים לה, טו) ובצלעי שמחו ונאספו קרעו ולא דמו, אמר דוד לפני הקב"ה, רבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם היו מקרעין בשרי לא היה דמי שותת לארץ, ולא עוד אלא אפילו בשעה שעוסקין בנגעים ואהלות אומרים לי, דוד הבא על אשת איש מיתתו במה, ואני אומר להם מיתתו בחנק ויש לו חלק לעוה"ב, אבל המלכין פני חבירו ברבים אין לו חלק לעוה"ב, ע"כ.

עוד איתא התם (דף נח:): תני תנא קמיה דרב נחמן בר יצחק כל המלכין פני חבירו ברבים כאילו שופך דמים, א"ל שפיר קאמרת דחזינא ליה דאזיל סומקא ואתי חיוורא, ע"כ. וכתבו התוס' שם (ד"ה דאזיל סומקא ואתי חיוורא), ומה שמאדים בתחילה לפי שהדמים מתאספין לברוח, ע"כ. ואיתא בקידושין (דף לב:): על פסוק (קדושים יט, לב) והדרת פני זקן, ר' יוסי הגלילי אומר אין זקן אלא מי שקנה חכמה וכו', ע"כ.

זהו שאמר והמלך דוד זקן, דהיינו שקנה חכמה כדאמרין אין זקן אלא מי שקנה חכמה כנ"ל, בא בימים כלומר שהיה עוסק בהלכות נגעים ואהלות דכתיב בהן ימים, כמ"ש (ויקרא יג, ד) והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים וכו', והסגירו הכהן שבעת ימים שנית וכו'. זהו בא בימים כלומר בא והגיע להלכות נגעים שיש בהם הסגיר ימים כדאמרן, ובאותה שעה שהיה עוסק בהלכות נגעים ואהלות בשיבה היו אומרים לו דוד הבא על אשת איש מיתתו במה וכו', כדי להלכין פניו ברבים כנ"ל, לכן ויכסוהו בבגדים ולא יחם לו דאזיל סומקא ואתי חיוורא שברח דמו ממנו כדקאמר הוא עצמו שאם היו מקרעין בשרו לא היה דמו שותת לארץ כנ"ל וע"י זה נצטנן ונתקרר גופו ולא יחם לו, ודו"ק.

מתוך ספר כלי כסף.

סדר לימוד
לעילוי נשמת הנפטר
חוברת מיוחדת לפי שם
לחלוקה
לכל המשתתפים בלימוד
לשימוש נוח בכל אוכרה שנתית
להזמנות: 02-5372265

לעילוי נשמת
חיה סוליקה בהר ז"ל
בת מאיר ורבקה שושן ז"ל
נלב"ע כ"ז אלול ה'תשנ"ן
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
ניסים יעקב בן מסעודה ז"ל
נחמיאס
Nissim Nahmias
נלב"ע י"ט בחשוון תש"ס
ת.נ.צ.ב.ה.

תורת האדמו"ר הגאון עוהר"ר שלום אביחצירא זצוק"ל זיע"א

דבר הלכה

כתב הרמב"ם ז"ל (פרק י' מהלכות אישות הלכה י"ד) **וז"ל, מותר לארס בכל יום חול אפילו בט' באב בין ביום בין בלילה וכו'.** ואירוסין דקאמר היינו קידושין, כמ"ש הוא ז"ל התם (פרק א הלכה ב), עי"ש.

הא למדת דלדעת הרמב"ם ז"ל מותר לארס דהיינו לקדש אשה בלילה אפילו לכתחילה כמ"ש מותר לארס וכו'.

וכתב הכנה"ג ז"ל בסימן זה (הגהות הטור אות ז) וז"ל, אשה שנתקדשה בלילה, ספק אם הם קדושין. סדר הגט למהר"י מינץ ז"ל (סימן נז). ובהגהה שם כתב, ובפ"ק דקדושין יראה בהדיא דהוי קידושין. אמר המאסף מה שכתב שם ספק אם הם קידושין, נראה לי הטעם משום דכתיב ויצאה והיתה, ואשכחן בקידושין (דף ט:). דמקשינן הויה ליציאה, מה יציאה בשטר אף הויה בשטר. ובפרק האיש מקדש (דף מא.) מקשינן הויה ליציאה, מה יציאה משוי שליח אף הויה משוי שליח. והכא נמי מקשינן הויה ליציאה, מה יציאה אין מגרשין בלילה, כמו שמבואר בסדר הגט, אף הויה אין מקדשין בלילה. גם רבינו ישעיה הראשון בתשובה להר"י אור זרוע הובאה בתשובת הרא"ם ז"ל (ח"ב סימן לה) נסתפק אם מקדשין בלילה מהקישא דויצאה והיתה. וכבר פשט המנהג לקדש בלילה. ומיהו אם יכול לקדש ביום ולא בלילה יש לחוש לסברת רבינו ישעיה. ופה תירא היה מנהג קבוע לקדש בלילה ובטלתי המנהג והנהגתי לקדש ביום, ע"כ.

ומ"ש בהג"ה שם, ובפ"ק דקדושין יראה בהדיא דהוי קידושין. והכי איתמר בקידושין (דף ח.), תני סיפא אמר לה התקדשי לי במנה זו ונמצא מנה חסר דינר או דינר של נחושת אינה מקודשת וכו', האי דינר של נחושת היכי דמי, אי דידעא ביה הא סברא וקבלה, לא צריכה דיהבא ניהלה בליליא וכו', ע"כ. הא למדת דאם קידשה בלילה בדינר ונמצא דינר, או בפרוטה ונמצאת פרוטה, הרי זו מקודשת. וכן איתמר נמי התם בקידושין (דף יא.), כי קאמינא דקדשה בליליא, עי"ש.

אבל לישנא דגמרא דקאמר דיהביה ניהלה בליליא, וכן דקדשה בליליא, קא מיירי בדיעבד. וכן לשון הכנה"ג דכתב אשה שנתקדשה בלילה וכו', קא מיירי בדיעבד.

אך הנה כתב הרב פתחי תשובה בסימן זה (ס"ק ז) וז"ל, ועיין בספר מעין גנים בסימן זה שהביא ראייה דאשה מתקדשת בלילה מש"ס דקדושין (דף יא.) דקאמר התם כי קאמינא דקדשה בליליא וכו',

ועיין בספר שעה"מ (פרק א מהלכות גירושין) שגם הוא כתב ראייה זו, ותמה בזה על ר"י מינץ והרא"ם. ושוב כתב לדחות וליישב דבריהם, משום דכל עיקר ספיקן הוא דשמא מקשינן הוייה ליציאה. וא"כ הרי כתב הר"ן בריש פ"ק דקדושין ובריש פרק האומר בשם הירושלמי, דעד כאן לא מקשינן הויה ליציאה אלא בקידושי שטר. וכן כתב הרשב"א ז"ל בתשובה (סימן אלף רכו) וכו'. מעתה יש לומר, דהא דמספקא להו למהר"י מינץ והרא"ם הנ"ל, היינו דוקא בקידושי שטר, אבל בקידושי כסף כולי עלמא מודו דלא מקשינן, ויכולין לקדש בלילה, והיינו סוגיין בקידושין שם דמיירי בקידושי כסף, ע"כ. הרי לפי דבריו ז"ל נראה דאפילו לכתחילה יכולין לקדש בלילה, וכמ"ש הרמב"ם ז"ל כמ"ש"ל.

אתאן לענין מנהג דידן בתאפילאלת שכבר נהגו לקדש ע"י טבעת דוקא בשעת נישואין ע"י חופה וקידושין. וכן נמי כבר נהגו לעשות

לכיתו ומצא נר דלוק ושלחן ערוך ומטתו מוצעת, אז מלאך טוב אומר יהי רצון שתהא לשבת אחרת כך, ומלאך רע עונה בעל כרחו אמר כנ"ל. זהו גם אויביו, דהיינו מלאך רע, ישלים אתו, לטובה ולברכה, ועונה אמר שתהא לשבת אחרת כך כדאמרן, ודו"ק.

מתוך ספר זהב שבא.

דבר נביאים

יהי ה' אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו. להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמור מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו. [מלכים א', ח, נז-נח].

יש לדקדק אומרו יהי ה' אלהינו עמנו וכו', היינו אל יעזבנו ואל יטשנו וכו', ולמה כפל במלות שונות.

ולענ"ד יבואר הענין ע"פ מה שכתב ילקוט ראובני בפרשת בשלח, משם מכילתא ותרגום יונתן בן עוזיאל וירושלמי, ארבעה כתות היו על הים, כת ראשונה לא היתה חפצה בישועה, ועליהם אמר משה התיצבו וראו את ישועת ה', כת שניה אמרו נחזור למצרים, ועליהם אמר הכתוב כאשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם, כת שלישית אמרו להלחם עמהם עליהם, אמר ה' ילחם לכם וכו', ולא לשעה זו בלבד ילחם לכם, אלא לעולם ילחם לכם כנגד כל אויביכם וכו', ע"כ. למדנו מכאן שאפילו שהיו בהם אנשים חטאים, אפילו הכי לא עזבם הקב"ה והושיעם והצילם מיד אויביהם באותות ומופתים ומלחמה.

וכתיב (יחזקאל לו, כו-כו) ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסירותי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר, ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחוקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם. וכתב מצודת דוד, ועשיתי, ר"ל אעיר לבבכם שתלכו בחוקי, ולשמור משפטי בלב ולעשותם, ע"כ.

זהו שאמר שלמה המלך ע"ה בתפלתו יהי ה' אלהינו עמנו, כלומר יהי ה' אלהינו עמנו תמיד לגאול אותנו ולהציל אותנו מכל צרה וצוקה, אפילו בעת זמן שאין אנחנו זכאים ולא כדאים, כאשר היה עם אבותינו בגאולת מצרים, שהיו בהם אנשים חטאים שלא היו חפצים בגאולה וגאלם מיד, כדאמרין כת ראשונה לא היתה חפצה בישועה ועליהם אמר משה התיצבו וראו את ישועת ה', כת שניה אמרו נחזור למצרים ועליהם אמר הכתוב כאשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם, כת שלישית אמרו להלחם עמהם ועליהם אמר ה' ילחם לכם וכו' כנ"ל. זהו אל יעזבנו ואל יטשנו אפילו בזמן שלא נהיו זכאים וכדאים, כמ"ש ה' ילחם לכם, ולא לשעה זו בלבד ילחם לכם אלא לעולם ילחם לכם כנגד כל אויביכם כנ"ל. ולא זו בלבד אנחנו מבקשים, אלא זאת ועוד להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמור מצותיו וחוקיו ומשפטיו וכו', אם לא ברצוננו, בעל כרחנו, כמ"ש ונתתי לכם לב חדש וכו' ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחוקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם אותם כנ"ל, ודו"ק.

מתוך ספר זהב שבא.

ספר חשוב להדפסה

ספר **קרית חנה דוד ב"כ**
לרבי **דוד כהן סקלי** זצוק"ל
מדבדו וואהראן

לתרומות: **קרן מורשת ספרד והמזרח ע"ר**
בנק הפועלים סניף 695 חן 480790

התורם מעל 150 ₪
יקבל 2 הכרזים
מתנה

נכנס להדפסה
ספר

יהדות המגרב

רפאל בן שמחון
מסורת ומנהגים במחזור השנה

ספר זה ישלח למנויים במתנה

נכנס להדפסה
ספר

טובת מראה

רבי **רפאל אוחנא** (סוף המאה ה-19)
בשבחי עיר הקודש טבריה וחכמיה
ובפרט **רבי מאיר בעל הנס**

ספר זה ישלח למנויים במתנה

תורת האדמו"ר הגאון עוהר"ר שלום אביחצירא זצוק"ל זיע"א

צריך לדעת מאי נפקא לן ממחלוקת זו דרב ושמואל בענין מערת המכפלה וכו', ובענין ויהי בימי אמרפל וכו', ובענין ויקם מלך חדש וכו', ובענין דרשה דר' יצחק ממרא קרית הארבע וכו', כי מה דהוה הוה ומאי קמ"ל עכשיו בהם.

ולענ"ד י"ל ע"פ מה שכתוב לאמר (ישעיה מו, י) מגיד מראשית אחרית ומקדם אשר לא נעשו וכו'. וכתב רש"י, מגיד מראשית אחרית, גלות מצרים וגאולתה הודעתי בבין הבתרים לפני היותה, ע"כ. וכתב הורד"ק מגיד, כי כל העתידות האלה הגדתי טרם בואם, שיבוא כורש ויחריב בבל ואלהיה ויוצא ישראל מתוכה ע"כ. וכתב מצודת דוד, ומקדם, ומלפנים אגיד דברים אשר לא נעשו עדיין אף ראשית הדברים, ע"כ.

והשתא ע"פ הדברים האלה אתי שפיר מחלוקת רב ושמואל ודברי ר' יצחק, דלמדנו מדבריהם שהקב"ה מגיד מראשית אחרית ומקדם אשר לא נעשו וכו', אשר יאמר כי הוא זה מערת המכפלה וכו', מאי מכפלה שכפולה בזוגות שנקברו כולן איש ואשתו וכו', לומר לך שהקב"ה מגיד מראשית אחרית מקדם אשר לא נעשו וכו', שהרי קודם שיקברו בה זוגות וכו', נקראת מערת המכפלה שכפולה בזוגות על שם שעתידין ליקבר בה זוגות איש ואשתו וכו'.

וכן נמי ממרא קרית הארבע, א"ר יצחק קרית ארבע זוגות אדם וחיה, אברהם ושרה וכו', הרי קודם שנקברו בה ארבע זוגות, נקראת קרית הארבע, על שם העתיד שעתידין ליקבר בה ארבע זוגות, להודיעך שהקב"ה מגיד מראשית אחרית מקדם אשר לא נעשו וכו'.

וכן נמי ויהי בימי אמרפל, שאמר והפיל לאברהם אבינו בתוך כבשן האש, ולמ"ד נמרוד שמו שהמריד את כל העולם כולו וכו', הרי קודם שאמר והפיל וכו' וקודם שהמריד וכו', נקרא אמרפל ונמרוד על שם מה שהיה עתיד לעשות להפיל ולהמריד וכו', לומר לך שהקב"ה מגיד מראשית אחרית מקדם אשר לא נעשו וכו'.

וכן נמי ויקם מלך חדש וכו' שנתחדשו גזירותיו על ישראל, הרי קודם שנתחדשו גזירותיו, ועדיין לא אמר אל עמו הנה עם בני ישראל וכו', נקרא מלך חדש, על שם שעתיד לחדש גזירותיו, לומר לך שהקב"ה מגיד מראשית אחרית מקדם אשר לא נעשו וכו', כן נראה לי, ודו"ק.

מתוך ספר כף אחת.

נישואין ע"י חופה וקידושין בלילה, בין לבחור ובתולה בין לאלמון ואלמנה או גרושה. וגם פה העירה בצאר, כבר היו נוהגים כן לעשות נישואין ע"י חופה וקידושין בלילה, אבל אח"כ התחילו בעיר זו בצאר, לעשות נישואין ע"י חופה וקידושין לבחור ובתולה ביום, ולאלמון ואלמנה או גרושה אין זמן קבוע יש ביום ויש בלילה. ולכל זה יש להם על מה שיסמוכו. דלענין מנהג תאפילאלת שכבר נהגו ועדיין הם נוהגים לעשות נישואין ע"י חופה וקידושין בלילה, היינו כהרמב"ם ז"ל וכמ"ש הרב פתחי תשובה כמ"ל. ולדין בעיר זו בצאר, שהיו נוהגים כבר לעשות נישואין ע"י חופה וקידושין בלילה, ואח"כ שינו את מנהגם וחזרו לעשות נישואין ע"י חופה וקידושין ביום, היינו כעובדא דהכנה"ג ז"ל שכתב ופה תירא היה מנהג קבוע לקדש בלילה ובטלתי המנהג והנהגתי לקדש ביום כמ"ל.

מתוך ספר מליץ טוב.

דבר אגדה

מערת המכפלה (בראשית כג, יט) **רב ושמואל** חד אמר שני בתים זה לפנים מזה, וחד אמר בית ועלייה על גביו, בשלמא למ"ד זה על גב זה היינו מכפלה, אלא למ"ד שני בתים זה לפנים מזה מאי מכפלה, שכפולה בזוגות. (שם לה, כז) **ממרא קרית הארבע**, א"ר יצחק קרית הארבע זוגות אדם וחיה אברהם ושרה יצחק ורבקה יעקב ולאה. (שם יד, א) **ויהי בימי אמרפל**, רב ושמואל חד אמר נמרוד שמו ולמה נקרא שמו אמרפל, שאמר והפיל לאברהם אבינו בתוך כבשן האש, וחד אמר אמרפל שמו ולמה נקרא שמו נמרוד, שהמריד את כל העולם כולו עליו במלכותו. (שמות א, ח) **ויקם מלך חדש על מצרים**, רב ושמואל חד אמר חדש ממש, וחד אמר שנתחדשו בגזירותיו וכו'. [עירובין נג].

פירש רש"י, שני בתים, היו בה זה לפנים מזה. בית ועליה, היתה כפולה בשתי תקרות, אבל שני בתים לא שייך בהו לשון כפולה. שכפולה בזוגות, שנקברו כולן איש ואשתו דהיינו זוג זוג, דכתיב (בראשית מט, לא) שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו וכו'. עליו, כלפי מעלה אלא שכינו חכמים בלשונם, ע"כ.

הצטרף וקבל

חבר !!!

מזמינים אותך להיות שותף לעשיה הברוכה של

"הספריה הספרדית"

- ✧ מתנת הצטרפות.
- ✧ 6 ספרים (מינימום) בשנה.
- ✧ 4 גליונות של הרבעון 'אור המערב'.
- ✧ שמכם מופיע בספרים למזכרת נצח.
- ✧ ומעל הכל- 15% הנחה על רוב הספרים בחנות.

צלצל עוד היום:
02-5372265

במשך 35 שנות קיומנו הוצאנו לאור מאות ספרים של רבותינו חכמי מרוקו. ע"י הצטרפותך לחוג המנויים שלנו והשותפים במפעלינו נוכל להמשיך לגלות את גדולתה ותפארתה של יהדות זו.

בתרומה חודשית בהוראת קבע / כרטיס אשראי